इत्वाकुवंश्वः ककुदं नृपाणां ककुत्ख्द्रत्या सर्गः ६ हिनचचणोश्चत् । काकुत्ख्याब्दं यनजन्ननेच्हाः स्नाघं दघत्युत्तरकोश्चेन्द्राः ॥०१॥ महेन्द्रमास्थाय महोचह्रपं यः संयित प्राप्तिनाकिनीचः। चकार वाणैरसराङ्गनानां गण्डस्थनीः प्रोषितपत्रचेखाः ॥०२॥

द्वाकिति। ककुत्खद्दति राजास्त् किं॰ ककुत्खः रव्याकुवंश्यः द्वाकोर्मनुपुत्रस्य वंशे भवः पुंकिं॰ कं नृपाणां राज्ञां ककुदः श्रेष्ठः पुंकिं॰ कं श्राहित चचणः गुणैः प्रसिद्धः यतः ककुत्स्यादुत्तरकाश चेन्द्रास्तदास्यदेशस्य राजानः साधं सत्यं काकुत्स्यशब्दं ककुत्स्यस्यापत्यं काकुत्स्यसं शब्दं द्धति धारयन्ति किं॰ उं उन्नतेच्हा महाश्रयाः॥ ७१॥ महेन्द्रसिति। यो राजा संयति संग्रामे श्रमुराङ्गनानां दैत्यस्तीणां गण्डस्थलीः कपालप्रदेशान् वाणैः कला प्राधित पत्रचेखा निष्टत्ता पत्ररचना यासं तास्रकार किं॰ कला महोचह्रपं ष्ट्रमह्रपं महेन्द्रमिन्द्रमास्थायाक् स्त्र प्राप्तपनाकि खोलः प्राप्ताश्रवस्थलीला येन सः॥ ७२॥